

for i det hele taget at staa paa et temmelig tritist Standpunkt, saa fremgaar deraf, tror jeg, det gode, at man med saa meget desto større Fortrøstning kan berolige sig med, at det Resultat, hvortil man kommer, maa siges virkelig at være tilfredsstillende, naar man veed, at dette Resultat i alt væsentlig er kommet i Overensstemmelse med, hvad der saaledes er fremkommet fra sagtyndig Side; og saaledes forholder det sig i denne Sag. De Endringer, der ere fremkomne fra Sagførerforeningen og fra Kreditforeningerne, tør jeg sige ere i alt væsentlig tagne i Betragtning i de Forslag, der foreligge fra Udvalget. Jeg tør maaske dertil sige, at Udvalget — jo ogsaa selv i sin Midte tæller Mænd, der vel maa siges at have ikke ringe Indsigt i de Forhold, hvorom her er Spørgsmaal. Og naar Resultatet af den alvorlige Undersøgelse, der har fundet Sted, altsaa bliver dette, at Udvalgets store Flertal indstiller Sagen til ærede Medlemmer som en Ordning af Sagen, hvorefter man efter Udvalgets Overbevisning kan være vel tjent, saa kunne det ærede Ting's Medlemmer, tror jeg nok, staa sig til No dermed.

De Endringsforslag, der ere fremkomne fra Udvalget, gaa som jeg allerede har sagt, i det væsentlige ud paa at fjerne Betæneligheder eller Tvivl, der ere fremkomne fra anden Side, for saa vidt Udvalget ved sine Overvejelser er kommet til Erkendelse af, at der kan være nogen begrundet i de fremkomne Betæneligheder. Der er i Udvalgets Betænkning gjort Rede ikke blot for den Stilling, som Udvalgets Flertal har indtaget til Sagen i Almindelighed, men ogsaa for de enkelte Endringer, som Udvalget foreslaar, for saa vidt disse Endringer da gaa ud over det rent redaktionelle. Jeg vil derfor ikke anse det for at være nødvendigt at komme nærmere ind paa disse Endringer; jeg vil kun kortelig henlede Opmærksomheden paa nogle af de vigtigere Punkter. Jeg anser det saa meget mindre nødvendigt at komme ind paa Enkelthederne i disse Endringsforslag, da, som jeg tillod mig at sige før, jeg tør gaa ud fra, at angaaende disse Endringer er der ikke nogen Uenighed til Stede i Udvalget; og jeg skal dertil sige, at det er Udvalget en stor Tilfredsstillelse at kunne anerkende den Smødekommens, som fra den højtærede Justitsministers Side under den Forhandling, Udvalget har haft med ham, er viist lige overfor de Endringer, som Udvalgets Flertal har ønsket i Sagen. I Virkeligheden tror jeg, at vi tør haabe, at den højtærede Justitsminister vil bekræfte, at han ikke har noget at erindre mod de foreliggende Endringsforslag, i alt Fald

ikke noget væsentligt, maaske med en enkelt Undtagelse, som jeg senere skal komme til at omtale; jeg kan endog saa sige, at de Bar sidste Endringsforslag, som angaa en Forandring i den nu gældende Konkurslov, ere nærmest at betragte egentlig som Resultat af et Samarbejde mellem den højtærede Minister og Udvalgets Flertal.

Endringsforslagene gaa jo dels ud paa — som sagt, bortset fra Redaktionsændringer — paa enkelte Punkter at tilføje, om jeg saa maa kalde det, supplerende eller mere klargørende Bestemmelser. Jeg skal i den Henseende kun henvise til Endringsforslaget Nr. 17 til § 24, som giver nærmere Regler for den Sikkerhedsstillelse, hvorom der kan blive Tale i det Tilfælde, at Køberen tiltræder Ejendommen, forinden han har berigtiget Købesummen, og ligeledes Endringsforslag Nr. 35 til § 43, hvor der gives nærmere Regler for, hvorledes der skal forholde sig, for det Tilfælde der viser sig Banffeligbeder ved at saa behørig Kvittering til Udslettelse i Pantebogen. Disse Forslag ere væsentlig affattede i Overensstemmelse med Henslillinger fra Sagførerforeningens Side. — Der er dernæst nogle Forslag, som væsentlig sigtede til fremme eller fremsthynde den hele Auktionsforretning. Dertil høre Forslagene under Nr. 1 og 2, og jeg kan gerne sige til til Dels Forslaget under Nr. 19. Hvad dette Forslag angaar, da beder jeg Opmærksomheden særlig henvendt derpaa. Det gaar ud paa at foretage en Forandring i de nu gældende Regler om Burderingen af Ejendomme, der skulle sættes til Auktion. Udvalgets Flertal er gaaet ud fra, at de Burderingsforretninger, som nu foretages til Auktionssefterretning, i de allerfleste Tilfælde spille liden eller ingen Rolle. Jeg skal ikke udtale mig i Almindelighed om, hvor meget eller hvor lidt Tro Folk ere tilbøjelige til at sætte til Burderingsforretningerne, nogen ubetinget Tillid til Burderingsforretninger — har man ikke, og har heller ikke nogen Grund til at have. Men sikkert er det, at der næppe er nogen fornuftig Mand, der indlader sig paa at købe en fast Ejendom, en Landejendom, uden at han selv saa vidt muligt undersøger hele Forholdet eller i alt Fald raadfører sig med Mænd, som kende Ejendommen. Der er næppe nogen, der indlader sig paa at købe en Ejendom stolende ubetinget paa den Burderingsforretning, der er optaget over den. Men hvis det forholder sig saaledes, er der ingen Grund til at foreskrive Burderingsforretningen som en uundgaaelig Nødvendighed, thi en saadan Burderingsforretnings Optragelse koster baade Penge og Tid, og bægge